

POWISIEĆ (2) *vb pf*

powisieć (1), **powissieć** (1).

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

fut 3 sg powissi (1). ◇ [3 pl powiszą.] ◇ *imp* 3 pl niech(a)j powiszą (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Potrwać jakiś czas, wisząc (2) : rozwies ie [orzechy] w świetniczy á zakurz pod nimi kadzidlęm [...]/ á niechay powiszą zgodzinę albo więzcy. FalZioł V 65; ale gdi fie on [czosnek] łtarzeie tak iz nieczo powiłfi po wyrwaniu, thedy ona wżitka wilgota y wonność opcza odejdzie, tilko łama iemu przyrodzona zołtanie GlabGad I3v; [Cresc 1571 333 (Linde)].

Formacje współrdzenne cf WISIEĆ.

ALKa